MEDIJI O ZDRAVSTVU

četvrtak, 3.januar 2019.godine

BLIC: FILMSKE PRIČE IZ OPERACIONIH SALA Žena sa GREDOM U GRUDIMA i srce koje kida konce sa SVAKIM OTKUCAJEM

BLIC: U 2018. spašena 64 života transplantacijom organa

BLIC: ONI SU BUDUĆNOST SRPSKOG ZDRAVSTVA Na početku su karijere, a već su najbolji u svom poslu. Srbija će o njima TEK PRIČATI

NOVOSTI: Dobila sam priliku da radim u Srbiji I ne planiram da idem

B92, 021: Veće plate u javnom sektoru od ovog meseca

DNEVNIK: Na novoj magnetnoj rezonanci u Dečijoj bolnici snimljeno 250 mališana

N1: Ostavka šefa italijanskog Instituta za zdravlje: Stavovi vlade su – antinaučni

FILMSKE PRIČE IZ OPERACIONIH SALA Žena sa GREDOM U GRUDIMA i srce koje kida konce sa SVAKIM OTKUCAJEM

Mladić je stigao u bolnicu, a hirurzi su gledali u rapsoren grudni koš iz koga su virili organi, a srce je još kucalo! Drugom pacijentu su doktori izvukli čitavo debelo crevo, na kome su bila čak tri raka kroz nekoliko rupica, ženu je probola greda puna zarđalih eksera kroz grudi...

Svi oni su danas živi i dobro su, a slučajevi o kojima sada govorimo obeležili su 2018. godinu i svedoče o čudima iz srspkih operacionih sala po kojima bi, sasvim sigurno, mogle da se snime i dodatne epizode kultne serije "Grejs anatomi".

Naravno, ovo nisu jedini primeri požrtvovanosti hirurga u operacionim salama jer se oni svakodnevno bore za svaki atom života čoveka koji im je na stolu. I, kada im pacijent živ i u dobrom stanju izađe iz sale, kako hirurzi kažu za "Blic", to im je još jedan razlog da se vrate u salu i počnu borbu za sledeći život.

RASPORENI DRVSEČA

"Bukvalno su mu se videli svi organi"

Među najvećim lekarskim podvizima 2018. godine su hirurzi iz Opšte bolnice u Kraljevu, gde im je stigao rasporeni pacijent.

U njihovoj zdravstvenoj ustanovi ne rade se takve vrste operacija, bolnica nema neophodne aparate, nemaju kardiohirurge, potreban materijal za ušivanje srca, čak ni grudne hirurge! Kako sada kažu za "Blic", znali su da nikako ne mogu da transportuju pacijenta u takvom stanju u Klinički centar u Kragujevcu, a isto tako da, ako čoveka ne uvedu u operacionu salu za 10 sekundi, umrerće im.

Dr Goran Kamidžorac, hururg koji je predvodio ekipu u sali, kaže sada za "Blic" da je najvažnija informacija to što je Svetislav dobro, da se vratio svom poslu drvoseče, od čega živi, kao i da su njih dvojica pre tri nedelje jeli burek

- Ali, kada se setim čitave drame koja se odigrala sredinom avgusta, uopšte ne znam kako smo kroz sve prošli. Bog je pogledao i njega i nas u sali. Dok smo gledali u rasporenog čoveka, prvo što sam pomislio bilo je:"Kud ću, šta ću!". Odmah je bila okupljena čitava ekipa za salu, a sve vreme sam bio svestan toga da je naša ustanova opšta bolnica, kao i da se u njoj ne rade operacije ovog tipa, već u većim, opremljenijim ustanovama. Prvi utisak bio je da imamo jako teškog pacijenta, koji je životno ugrožen. Povrede grudnog koša bile su takve da su se bukvalno videli svi organi. Sa druge strane, opseg povreda i samu ugroženost nismo mogli da znamo, ali nam je procena bila da mora odmah u salu, gde je i bio posle 10 sekundi - kaže taj hirurg za "Blic".

Prema njegovim rečima, na hirurgiji u toj bolnici je već 20 godina, a taj slučaj je bio treći po redu otkako radi u kraljevačkoj bolnici.

- Počeli smo da radimo i shvatili da bismo napravili medicinsku grešku da smo pacijenta slali u nama nadležnu ustanovu tercijalnog tipa Klinički centar u kragujevcu. Pacijent ne bi izdržao put. U sali je bilo tri, četiri anesteziologa, radili smo sve "peške". Bez mašine za takozvani vantelesni krvotok, koja je zlatni standard za operacije na srcu. Operacija je trajala dva sta, njemu su bili presečeni plućna i srčana maramica i povređeno srce - navodi dr Kamidžorac

Prema njegovim rečima, sve je dobro prošlo, pacijent je 20 dana posle operacije kosio travu, sada radi opet kao drvoseča, dolazi redovno na kontrole. On je zahvalan i celoj ekipi koja je tog dana bila sa njim u operacionoj sali.

Na pitanje "Blica" da li bi se opet uputsio s kolegama u istu operaciju, on kaže da bi, da bi bilo lakše jer su prošli kroz ovu, kao i da bi mogli sada da patentiraju, na primer, ušivanje srce pošto nisu imali sve što je predviđeno kada je ušivanje tog organa u pitanju.

On dodaje kroz smeh da ne bi bilo loše da zdravstvene ustanove u unutrašnjosti Srbije ponove svoju opremu.

Dr Zoran Mrvić, direktor Opšte bolnice u Ktraljevu, kaže za "Blic" da je ponosan na svoju ekipu i da su svi dobili stimulaciju za taj mesec za neverovatan uspeh.

- Zahvaljujući svima njima pacijent je sada živ - naveo je on.

NOŽ U SRCE, BUKVALNO
"Mi mu ušivamo srce, a ono svojim otkucajima kida konce"

Dva meseca kasnije, slična drama odvijala se u Urgentnom centru KCS, kada im je dovezen mladić, star 30 godina, koji je imao samo jednu ubodnu ranu od noža, a čija je oštrica isekla slezinu, dijafragmu, pluća, želudac i ono što je posebno šokiralo i zabrinulo lekare - napravila rez čak i na srcu.

U tim časovima "padala je odluka" da se izvede jedna od vrlo retkih operacija, čak i za Urgentni centar KCS jer je mladić, koji je na telu imao samo malu tanu bio na umoru, što je lekarima govorilo da on mora hitno na sto.

Prof. dr Dušan Jovanović, hirurg i zamenik direktora Urgentnog centra, prenosi za "Blic" da se tada "za tili čas okupila brojna ekipa hirurga" i da je proteklo samo 20 minuta od momenta ulaska mladića u Urgentni centar do prvog reza u sali.

- Kada smo otvorili mladića shvatili smo da su mu povređeni slezina, želudac, dijafragma, pluća, a imao je i otvorenu povredu srca, odnosno bila mu je zasečena leva srčana komora. Prvo su kardiohirurzi uradili svoj deo posla na srcu, a onda smo mi nastavili da zbrinjavamo ostale organe. Čitava operacija trajala je dva i po sata - kaže taj stručnjak.

Srce mladića u svojim rukama je držao dr Dragan Cvetković, vođa kardiohirurškog tima na toj operaciji.

- Isprva smo mislili da je u pitanju mala povreda. Prvo smo ušili tu povredu na krvnom sudu, a onda je nastupilo veliko krvarenje iz leve komore - prepričao nam je tada taj stručnjak dramu koja se odigrala u operacionoj sali. Prema njegovim rečima, potom je usledila borba za srce koje je svojim otkucajima kidalo konce!

Prof. dr Jovanović navodi za "Blic" da se mladić posle svega oporavio od te veoma kompleksne operacije, u kojoj su učestvovali razni hirurški timovi, anesteziolozi i drugi lekari.

BEZ OTVARANJA TRBUHA

Čitavo debelo crevo kroz nekoliko rupica

Dok se spasavanje drvoseče odvijalo u Kraljevu, u Beogradu se već oporavio od svoje nesvakidašnje operacije izvedene u maju, pacijent, starije životne dobi kome su hirurzi u KBC "Zvezdara" izvukli čitavo debelo crevo kroz nekoliko "rupica" na stomaku.

To svakako ulazi u veliki uspeh srpskih hirurga jer se radilo o nesvakidašnjoj operaciji na starijem pacijentu obolelom od kardiovaskularne bolesti. On je sasvim slučajno saznao da ima rak na debelom crevu, čak na tri mesta, spremajući se za jednu drugu hiruršku intervenciju. Odmah je morao na ovu operaciju koja se smtra vrlo retkom kod nas i velikim uspehom ukoliko se izvede do kraja, bez otvaranja čitavog trbuha. Dr Zlatko Bokun, hirurg i vođa tima, ušao je tog dana ujutru u salu, a napustio ju je kasno posle podne.

- Odlučio sam da operaciju izvedem laporaskopskom metodom jer sam time želeo da sačuvam pacijenta velikog reza, gubitka krvi i težeg oporavka. On je stariji čovek, oboleo od kardiovaskularne bolesti. Operacija jeste bila zahtevna, dugo je trajala, a mi smo morali da budemo koncentrisani svakog sekunda i pratimo stanje na monitoru ispred nas. Tokom trajanja operacije životni parametri pacijenta su bili dobri - kaže dr Bokun za "Blic" i dodaje da su izlečili tog pacijenta od raka i da bi ponovo uradio isti zahvat, odnosno koristio bi minimalno invazivnu tehniku.

SPAS ZA DEČAKA IZ HRVATSKE

Naši lekari mu zaustvili curenje likvora iz mozga

Pakao dug od kako se rodio, za dečaka Alena Berića (14) iz Poreča završio se tačno 17. aprila, u Beogradu, na operacionom stolu, a ispod sklapela dr Dragana Savića, u Kliničkom centru Srbije.

Alen je pre toga čitavog života kroz nos gubio moždanu tečnost ili likvor, život mu je zbog toga bio nebrojeno puta ugrožen, a preživeo je dva meningitisa ili upale mozga, dve teške operacije u Zagrebu, kada su mu zagrebački hirurzi otvorili lobanju od "uva do uva".

Njegova majka Fadila (46) stalno je tragala za lekorom koji će da joj spase sina. Molila je čak i hirurge u zapadnim zemljama. To je, međutim, kako je nedavno ispričala za "Blic" bilo uzalud jer su svi hirurzi odbili da operišu njenog sina, posle dve nesupešne operacije.

Jedino dr Dragan Savić nije.Kako je Alenova mama ispričala za "Blic", kada su joj sina odvozili u operacionu salu osećala je strah, ali i povrernje u dr Savića.

- Sve se dobro završilo. Alen se oporavio i živi život svojih vršnjaka. Alen mi je rekao da je njegov najsrećniji dan u životu bio upravo ta operaciju u Beogradu - navela je ona.

SLUČAJ MELISA - SVETSKO ČUDO

Žena se gredom u grudima

U junu prošle godine slučaj Melise Jakovljević (56) digao je sve lekare iz Kragujevca na noge, jer je je kod njih stigla u besvesnom stanju pošto joj se greda, puna zarđalih eksera, zabola u grudi i prošla kroz grudni koš, pošto je sledetela kolima s puta.

Lekari su joj konstatovali da su oba plućna krila bila povređena, krvarila su, polomljena rebra, grudnu i ključnu kost, nagnječenje srca i vratnih pršljenova, teška povreda krvnog suda ruke, zbog čega joj je pretila amputacija.

Ne brinite, Melisa je sada dobro, ruka joj je sačuvana, a hirurzi i sad pamte dramu kada im je kolima Hitne pomoći stigla u Klinički centar u Kragujevcu i priznaju da uopšte nisu imali vremena da je iz sale za reanimaciju prebace u operacionu salu, već su tu, na licu mesta, počeli da je spasavaju.Prof. dr Slobodan Milisavljević, hirurg koji je učestvovao u spasavanju tog života, kaže "Blic" da su se za nekoliko minuta skupili hirurzi raznih specijalnosti i anesteziolozi jer su Melisine povrede bile stravično teške.
- Drvena greda, dužine 1,5 metra. Pacijentkinja je bila bez svesti, bez disanja. istog trenutka tim za reanimaciju uradio je prvu dijagnostigu, CT glave, grudnog koša i abdomena. Zbog serijskog preloma rebara s obe strane i kolapsa pluća urađeno je hitno uvođenje drenova u grudni koš, odmah tu na stolu. Posle toga, greda je izvađena, a koja je bila zabodena u prenju stranu grudnog koša, desnu dojku i izašla u desnoj pazušnoj jami - priča taj stručnjak za "Blic".

Prema njegovim rečima, tek posle toga je bilo vremena da se pacijentkinja odveze u operacionu salu i da se započne operacija ruke.

- Desna pazušna arterija je bila povređena, pretila je opasnost od gubitka cele ruke. Ali hirurzi su uspeli da je sačuvaju - priča porf. dr Milisavljević dodajući da su život Melisi sačuvali svi iz hirurške ekipe i priznaje da je ona jedinstvena u svetu, jer statistika keže, da samo jedna osoba s takvim povredama uspe da preživi u 10 godina.

U 2018. spašeno 64 života u Srbiji transplantacijom organa

Transplantacijom organa u Srbiji su protekle godine spašena 64 života. Porodice su dozvolile da 23 preminule osobe budu donori organa i zahvaljujući njima u pet transplantacionih centara urađeno je 38 transplantacija bubrega, 16 transplantacija jetre i 10 srca.

Najviše transplantacija urađeno je u Kliničkom centru Srbije - 44, i to 19 transplantacija bubrega, 10 srca i 15 jetre. Zbog malog broja donora mnogi pacijenti, kojima je presađivanje organa jedini lek, ne dočekaju transplantaciju.

Među zemljama koje su najviše uradile na razvoju transplantacionog programa je Hrvatska koja sa Španijom deli prvo mesto u svetu, srazmerno broju stanovnika, po broju transplantacija.

Naše komšije godišnje urade oko 250 transplantacija bubrega, 150 transplantacija jetri i oko 50 transplantacija srca.

Jedna od karika koja je doprinela dobrim rezultatima u Hrvatskoj je Zakon o pretpostavljenom donorstvu, koji je i Srbija usvojila, ali je ključna bila posvećenost i dobra organizacija nacionalnog programa za transplantaciju.

I kod nas se mnogo očekivalo od Zakona o transplantaciji organa, koji je predvideo da su svi potencijalni donori, ukoliko se za života drugačije ne izjasne, međutim, lekari kažu da je prošlo tek pet meseci od usvajanja i da je rano govoriti o njegovim efektiima.

Direktor Klinike za kardiohirurgiju Kliničkog centra Srbije prof. Svetozar Putnik kaže da će efekti novog zakona biti vidljivi za godinu, dve.

On je naglasio da je u KCS tokom 2018. godine urađeno 10 transplantacija srca, da još između 30 i 40 pacijenata čeka na transplantaciju i da se taj broj ne menja poslednjih pet godina - jedni dobiju organ, ali pristižu novi pacijenti.

Za pacijente koji ne mogu da čekaju dok se ne pojavi donor i organ, primenjuju se druge terapijske opcije kao što je ugradnja veštačke pumpe - veštačkog srca.

"To su mehanički uređaji kojima se menja deo srčane funkcije ili cela srčana funkcija i to nekada bude definitivno terapijsko rešenje, a nekada omogućava ljudima da sačekaju transplantaciju", naglasio je Putnik.Većina pacijenata koji čekaju na transplantaciju srca su mladi ljudi između 30 i 40 godina.Dece trenutno nema na listi čekanja. Nedavno je transplantirano srce tinejdžeru od 17 godina, koji se sada oseća dobro, redovno dolazi na kontrole i živi normalno.Tokom 2018. godine urađeno je 38 transplantacija bubrega, a direktor Klinike na nefrologiju KCS prof. Marina Savin kaže da tim za

transplantaciju bubrega uspešno radi, da su pacijenti zadovoljni i da je uz nove imunosupresivne terapije uspešnost transplantacije, sa dobrom bubrežnom funkcijom, 98 odsto.

Prof. Savin kaže da je uspešnost transplantacije bubrega u Srbiji na nivou svetskih rezultata. Za transplantaciju je spremno još 150 pacijenata, a u toku su pripreme za duplo više pacijenata.

"To znači da nas čeka veliki posao. Potpuno smo osposobljeni da povećamo broj transplantacija i to je cilj za sledeću godinu", naglasila je ona

U narednoj godini očekuju duplo više transplantacija i spremni su da to i ostvare - imaju dobar hirurški tim, adaptiran je novi prostor za oporavak većeg broja transplantiranih pacijenata imaju nove imunosupresivne protokole.

"Apelujemo da cela zajednica, svi građani učestvuju u širenju programa transplantacije, a mi sa naše strane učinićemo sve da uspešnost bude velika", zaključila je ona.

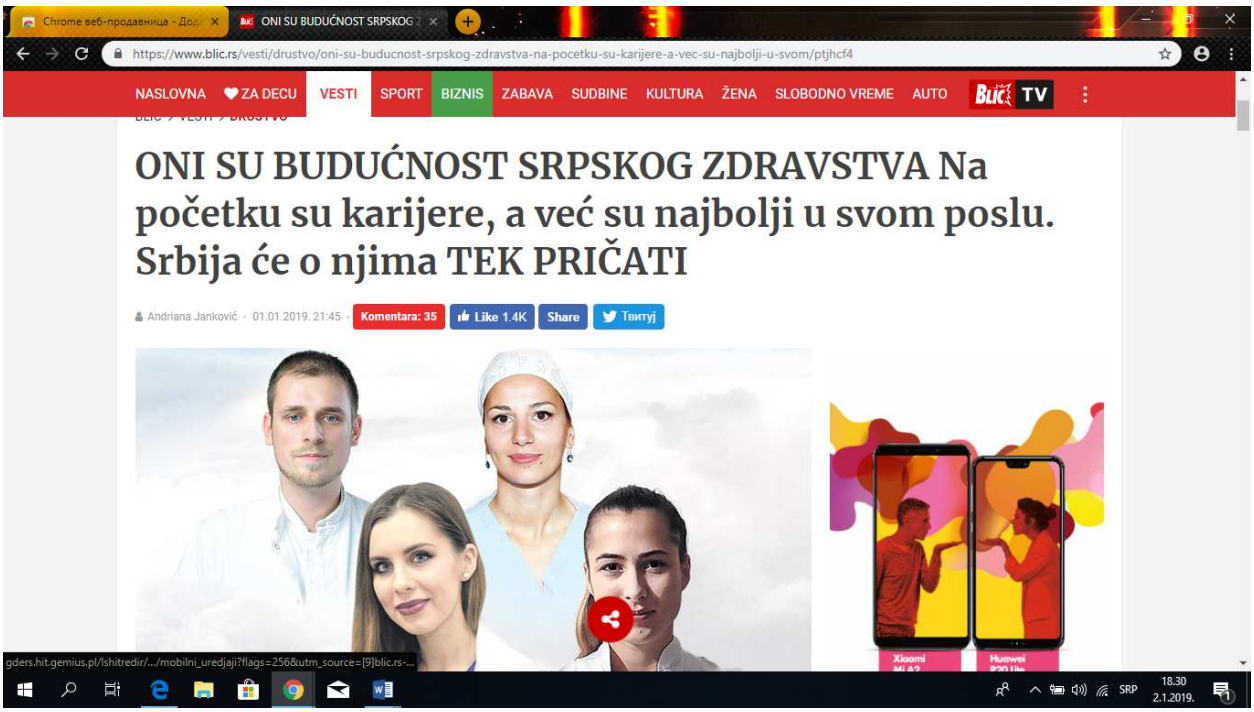

ONI SU BUDUĆNOST SRPSKOG ZDRAVSTVA Na početku su karijere, a već su najbolji u svom poslu. Srbija će o njima TEK PRIČATI

Uz mnogobrojna odricanja ostvarili su svoje snove i danas spasavaju tuđe živote. Uz mali dodatak - postali su najbolji u svom poslu. "Blic" predstavlja četiri mlade nade srpskog zdravstva, o kojima će se tek pričati.

Želja za spoznajom i da se bude najbolji

"Mnogo toga razlikuje dr Pejovića od ostalih kolega. To nisu samo samopregor i spremnost za žrtvu, kako sebe, tako i onih koji ga okružuju, već, pre svega, izuzetno zalaganje i čvrstina u nameri da se stvari pomere sa mrtve tačke. Naravno, nabolje."

Ovako za "Blic", ne sakrivajući ponos, priča doc. dr Aleksandar Ristić, načelnik Dnevne bolnice Klinike za neurologiju, o svom mlađem kolegi, tek stasalom neurologu dr Aleksi Pejoviću.

Ako bi se pobrojale nagrade koje je dobio, naučni radovi u čijem stvaranju je učestvovao, broju pacijenata koje je lečio, na tren bi se moglo pomisliti da su iza dr Pejovića decenije radnog iskustva. No, istina je drugačija - ima tek 26 godina, a već je najbolji u svojoj struci. Medicinu je završio sa prosekom deset, autor je i koautor pet studentskih i četiri naučna rada, a trenutno je na doktorskim studijama iz epidemiologije.

- Prelomni trenutak u odabiru struke bio je početak volontiranja na Klinici za neurologiju. Zadivljen organizacijom rada, znanjem i veštinama ljudi koji tamo rade, poželeo sam da postanem deo takvog kolektiva. Iako ne operišem, već se bavim internističkom granom, i ja imam svoje strahove. Od uzimanja prve anamneze, preko prvog dežurstva u Urgentnom centru, ali i osećaja razočaranja nakon prvog izgubljenog života - iskren je dr Pejović. Sebe za deset godina, kaže, vidi kako ustaje u pola šest da bi ostavio mlađe dete u obdaništu, starije ispred škole, a sve da stigne na vreme za jutarnji sastanak na Klinici za neurologiju KCS.A rad, znanje i zalaganje, koje dr Pejović svakodnevno pokazuje, vrlo dobro vidi i dr Ristić, načelnik Dnevne bolnice.

- Nije jednostavno u šestogodišnjem periodu održavati takav nivo želje za spoznajom i na kraju, ako hoćete, i želju da se bude prvi, najbolji. Naravno, kada student ima prosečnu ocenu deset, kakav je slučaj sa kolegom Pejovićem, to povlači i veliku odgovornost jer su visoka očekivanja. Dakle, u takvim okolnostima, nema predaha za Dr Pejovića, ali on to breme vrlo uspešno nosi - ponosan je doktor Aleksandar Ristić.

Radna, vredna i dobar timski igrač

"Nije jednostavno uzeti hirurški nož u ruke, dok ste svesni da je ispod čaršava nečiji otac, brat, majka, sestra... Uvek postoji doza straha, ali to je ono što me tera da budem još pažljivija, obazrivija, da pružim svoj maksimum taj put, svaki put kada mi je skalpel u rukama." Ovo, ulazeći u cik zore u hiruršku salu, spremna za kompleksnu operaciju kičme, priča dr Bojana Živković, neurohirurg za koga svi imaju samo reči divljenja.Odmalena je, kaže, zamišljala da kada poraste leči ljude. Još i pre prvog susreta sa hirurgijom, na petoj godini fakulteta znala je da je to oblast kojom želi da se bavi.

- Fascinirala me je neurohirurgija, svojom kompleksnošću i preciznošću, izuzetnom širinom različitih procedura koje se moraju savladati - priča dr Živković. Nju je fascinirala neurohirurgija, a ona je svojim radom i umećem fascinirala sve oko sebe. Pa i profesora dr Miloša Jokovića, direktora Klinike.

- Dr Bojana Živković je primer mladog lekara koji ide pravim putem svoje profesije. Prvo je pokazala želju da se bavi neurohirurgijom, a tu svoju ljubav iskazala je velikim samoodricanjem, ulažući možda i najlepše trenutke života, vreme nakon diplomiranja i položenog stručnog ispita, u danonoćno volontiranje na neurohirurgiji. Izuzetno sam ponosan što je primljena takva osoba, radna, vredna, a pre svega timski igrač, jer je to u neurohirurgiji jedna od bitnih karakteristika - sa ponosom je rekao prof. dr Joković.Ovu mladu doktorku, ako pitate dr Jokovića, od mora drugih izdvaja želja za napredovanjem i usavršavanjem.

- Zbog toga smo nju i poslali kao specijalizanta u jedan inostrani centar na šest meseci, ali smo dobili divan zahtev da doktorki dozvolimo produženje još pola godine, s obzirom na to da je započela stručni projekat. To je, naravno, na zadovoljstvo sve tri strane i urađeno - priča prof. Joković.

Spremajući se da uđe u hiruršku salu, kroz zaštitnu masku, dr Živković nam je otkrila svoje snove - njena želja je da postane uspešan dečji neurohirurg.

- To je deo neurohirurgije koji me je najviše zainteresovao i kojim bih volela da se bavim. Pokušavam da uz podršku profesora u klinici u kojoj radim, stalno učim i da se usavršavam, te se nadam da ću u svojoj zamisli i uspeti - rekla je dr Živković.

Oko je mali organ, ali i ogledalo organizma

Učenik generacije, najbolji diplomac, najbolji student iz oblasti medicinske fiziologije, stalno zaposlena na Klinici za očne bolesti KCS... Prsti dve ruke nisu dovoljni da se nabroje nagrade i dostignuća Dolike Vasović.

- Nekako, oduvek sam znala da će medicina biti važan deo mog života. Kada govorimo o specijalizaciji, odluku o izboru oftalmologije donela sam krajem studija. Oko jeste mali organ, ali predstavlja ogledalo našeg organizma, u šta sam se uverila još kada sam prvi put uzela oftalmoskop i pokušala da sagledam očno dno. Ljubav koja se tada rodila i dalje traje - kroz osmeh priča dr Vasović.Posle fakulteta usavršavanje je nastavila upisom doktorskih studija na svom matičnom fakultetu da bi samo par meseci kasnije započela i specijalizaciju iz oftalmologije.

- Iako se čini malim, oko predstavlja zahtevan organ, posmatrano sa hirurške strane. Operativa prednjeg i zadnjeg segmenta je prilično kompleksna i zahteva vrhunsko teorijsko znanje, ali i puno usavršavanja. Kada se setim prve operacije kojoj sam prisustvovala, ona je u meni probudila još veću želju za učenjem gradiva, ali i svih onih tehnika koje će mi omogućiti da jednog dana postanem dobar hirurg - iskrena je ova mlada doktorka. Kako kaže, oduvek je znala da nakon završenog fakulteta neće odmah otići iz Beograda.

- Trudila sam se da tokom osnovnih studija svojim zalaganjem i trudom omogućim sebi dovoljno argumenata i pokažem da vredim kako bih možda dobila priliku za posao. Dobiti posao i specijalizaciju sa 25 godina za mene lično predstavlja ostvarenje snova. Smatram da je čast raditi u svojoj zemlji, pomagati svojim ljudima i pričati na svom jeziku - rekla je dr Dolika Vasović.

Životi pacijenata na iks-nožu zavise od nje

Kada se za nekog kaže da je fizičar, obično pomislimo da u kabinetu petlja sa nama nerazumljivim stvarima. Jedna od njih, međutim, radi sasvim drugačiji posao. I najbolja je u tome.Tijana Radovanović je medicinski fizičar, koja svakodnevno odgovara za goli život svih pacijenata iks-noža. Ukoliko idete na zračenje, ona određuje sve parametre kojima ćete biti zračeni. Ipak, ogromna svakodnevna odgovornost ovoj mladoj naučnici nimalo ne smeta.

- Završila sam Srednju medicinsku školu, a nakon toga Fizički fakultet i velika želja mi je bila da uklopim ta dva zanimanja. Volim praktičan rad i rad na savremenim uređajima, tako da mi rad na iks-nožu sve to i omogućuje - kaže Tijana za "Blic".A kako je oduvek želela da pomaže ljudima i da se ujedno i bavi

naukom, nakon završetka fakulteta dala se u misiju - pronalaska zanimanja koje obuhvata ove dve oblasti. To je i pronašla u Centru za iks-nož KCS, a njen trud i zalaganje izdvojili su je od ostalih.

- Prezadovoljan sam Tijaninim radom. Veoma brzo se uklopila u kolektiv i svakodnevno pokazuje sve veći nivo samostalnosti u radu - pohvalio je ovu mladu naučnicu njen nešto iskusniji kolega i mentor Koča Čičarević, takođe medicinski fizičar.

Za deset godina ova mlada nada srpskog zdravstva vidi sebe kao ostvarenog profesionalca.

- Vidim sebe i kao nekoga ko pomaže mladima da se obuče za ovako odgovoran posao. Želim da još više napredujem, da nadograđujem svoja znanja, a sve u cilju onoga što mi je najvažnije - unapređenja lečenja pacijenata - iskrena je Tijana. Na kraju, mlada fizičarka ističe da bi poboljšanje infrastrukture i finansijskog aspekta rada, dovelo do još veće zainteresovanosti mladih za karijeru u zdravstvu.

Dobila sam priliku da radim u Srbiji, i ne planiram da idem

Beograđanka Dolika Vasović (25) studije medicine završila je sa prosečnom ocenom 9,93 i kao jedan od najboljih diplomaca u junu 2018. godine je dobila posao na Klinici za očne bolesti KCS

Šest meseci kasnije kaže da je zadovoljna uslovima rada, da ima mogućost da uči od najboljih oftalmologa u našoj zemlji, ne planira da ode u inostranstvo, već svoju budućnost vidi u Srbiji.

Za oftalmologiju se zainteresovala pri kraju fakulteta i znala je da će to biti njen budući poziv.

Još kao student bila je na razmeni u Švedskoj i Nemačkoj, a zatim je stigla i ozbiljna ponuda da ode u SAD, tamo nostrifikuje diplomu i počne da radi.

"Želela sam oftalmologiju, pre svega, a nisam bila sigurna da ću je tamo dobiti. To je bio jedan od razloga zašto nisam otišla. Drugi razlog je i to što sam želela prvo da pokušam u svojoj zemlji", pojasnila je ona.

Dolika je jedna od 100 najboljih diplomaca medicinskih fakulteta koji su na inicijativu Ministarstva zdravlja u junu 2018. godine dobili posao u državnim zdravstvenim ustanovama širom Srbije.

Krajem decembra još 60 mladih medicinara sa najboljim prosekom ocena dobilo je ugovore o radu i ta praksa će se nastaviti i ubuduće, na svakih šest meseci.

Dolika je po završetku srednje škole odlučila da upiše medicinu i nastavi porodičnu tradiciju, iako su je roditelji zamišljali u nekim drugim profesionalnim vodama: otac je, kaže, želeo da upiše ETF, a majka - neki umetnički fakultet.

"Mama i tata su znali kako je teško završiti medicinu i želeli su da se bavim nekim drugim stvarima. Na njihovu žalost, a na moju sreću, ja sam odlučila da na kraju upišem medicinu", priča mlada doktorka Vasović za Tanjug.
Fakultet je završila skoro sa svim desetakama, dobila je samo jednu devetku i to na prvoj godini iz predmeta - Anatomija.

Kroz smeh kaže da ispite nije poništavala, ali i da nijedan ispit nije pala.

Tokom studija nije ni sanjala da će po završetku fakulteta odmah dobiti željenu specijalizaciju i posao na Klinici o kojoj je kao student samo maštala.

Priznaje da na početku fakulteta nije bila sigurna da će oftalmologija biti njen izbor. Zanimala se za neuronauke i radila je u Laboratoriji za neurofizilogiju, na Institutu za fiziologiju.

Po završetku osnovnih i master studija upisala je doktorat i dobila volontersku specijalizaciju iz oftalmologije. Onda je u junu usledio poziv o kome mašta i sanja svaki mladi lekar. Sto najboljih diplomaca svih medicinskih fakulteta, a među njima i Dolika Vasović, posao je dobilo u zdravstvenim ustanovama širom Srbije.

"Nisam očekivala da ću dobiti posao, jer je Klinika za očne bolesti mesto o kome svi mi koji volimo oftalmologiju maštamo. KCS je tercijarna ustanova, najreferentnija u našoj zemlji i svi mi koji studiramo u Beogradu želimo da se tu zaposlimo jednog dana", priča ona.

Šest meseci kasnije, kaže da joj se ispunio san, da ima priliku da uči od najboljih stručnjaka koji rade na Klinici za očne bolesti.

"Svi moji snovi sada su u potpunosti ispunjeni. Ja sam zadovoljna Klinikom gde radim i prilika koja je meni ukazana je nešto što se ne ukazuje tako često, toga sam svesna", naglasila je ona.

Zadovoljna je trenutnom pozicijom i ne planira da napušta zemlju i ide u inostranstvo da radi.

"Odlaziću u inostranstvo ali samo na usavršavanje i truditi se da prenesem nova znanja koja mi ovde nemamo, kako bismo dalje nastavili da pružamo vrhunsku uslugu", zaključila je ona.

Veće plate u javnom sektoru od ovog meseca

Od Nove godine zaposleni u javnom sektoru mogu da računaju na povećanje plate od sedam do 12 odsto.

Najviše, 12 odsto, dobijaju medicinske sestre i tehničari, lekari i stomatolozi 10 odsto, zaposleni u policiji, vojsci, prosveti i socijalnoj zaštiti devet procenata, službenici Poreske i Uprave carina 8,5 odsto, a ostalima sledi povišica od sedam procenata, prenosi B92.

Zbog toga što je procenat umanjenja prepolovljen, veću platu za pet odsto dobiće i svi zaposleni u javnim preduzećima kojima su zarade svojevremeno smanjene.

Nisu svi radnici u javnom sektoru zadovoljni ovakvim povećanjem. Najviše su svoje nezadovoljstvo iskazivali prosvetni radnici koji su zahtevali da budu u istom platnom razredu kao i lekari. Naime, većina zaposlenih u prosveti svrstani su u osmi platni razred dok su samo oni koji imaju pedagoška zvanja i rade u otežanim uslovima bili u devetoj platnoj grupi, a to je oko 1.000 nastavnika.

Inače, za plate radnika u 2019. godini iz budžeta Srbije biće izdvojeno 228 milijardi dinara, naspram ovogodišnjih 209 milijardi i tako je masa zarada usklađena sa najavljenim povećanjem zarada od sedam do 12 odsto

Podsećamo, prosečna plata u Srbiji u državnim preduzećima iznosi 65.021 dinar, dok u privatnom sektoru iznosi 42.000 i 45.000 dinara.

ДНЕВНИК

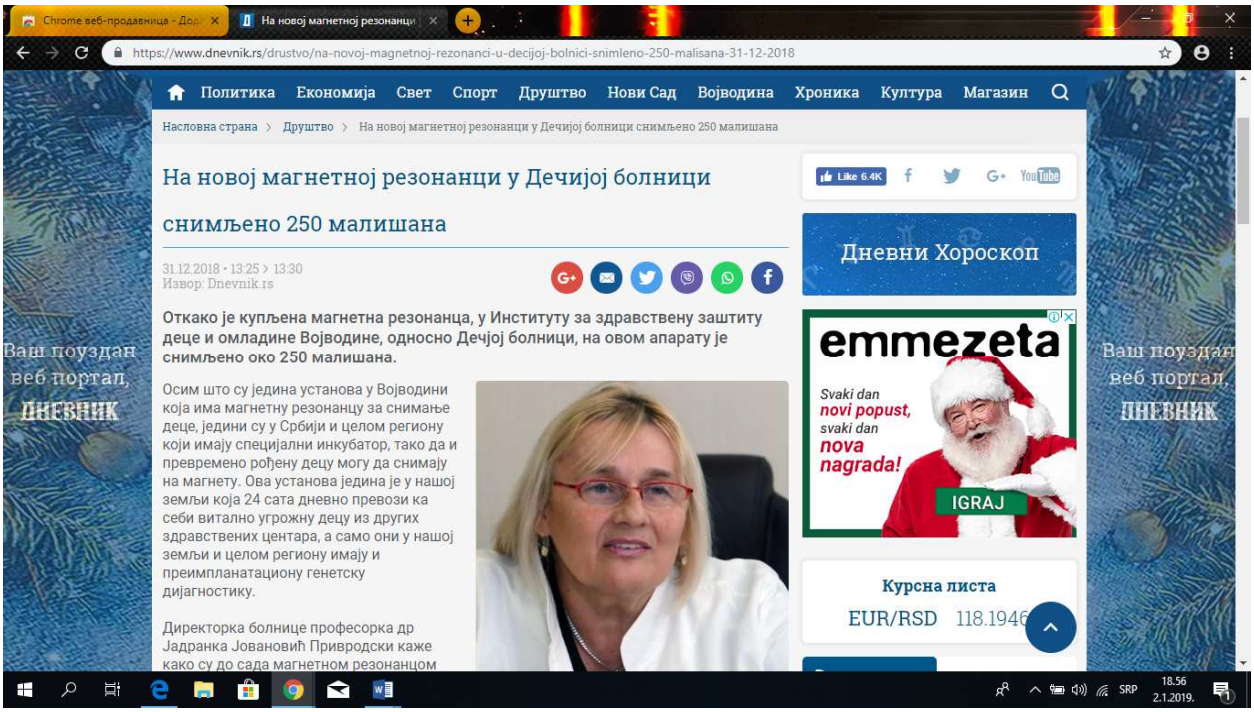

Na novoj magnetnoj rezonanci u Dečijoj bolnici snimljeno 250 mališana

Otkako je kupljena magnetna rezonanca, u Institutu za zdravstvenu zaštitu dece i omladine Vojvodine, odnosno Dečjoj bolnici, na ovom aparatu je snimljeno oko 250 mališana.

Osim što su jedina ustanova u Vojvodini koja ima magnetnu rezonancu za snimanje dece, jedini su u Srbiji i celom regionu koji imaju specijalni inkubator, tako da i prevremeno rođenu decu mogu da snimaju na magnetu. Ova ustanova jedina je u našoj zemlji koja 24 sata dnevno prevozi ka sebi vitalno ugrožnu decu iz drugih zdravstvenih centara, a samo oni u našoj zemlji i celom regionu imaju i preimplanatacionu genetsku dijagnostiku.Direktorka bolnice profesorka dr Jadranka Jovanović Privrodski kaže kako su do sada magnetnom rezonancom deca snimana samo dva puta nedeljno, jednom u Kliničkom centru Vojvodine i jednom u Institutu za onkologiju Vojvodine u Sremskoj Kamenici, a godišnje je na taj način snimano 1.000 mališana.

- Od mesta na kojem je nekada bio ugostiteljski objekat, u roku od 15 meseci napravljena je nova zgrada i kupljena magnetna rezonanca, kao i prateća oprema i Institut je dobio magnetnu rezonancu 18. septembra. Pokrajinska vlada dala je milion evra za aparat, a prateća oprema nabavljena je od Fondacije “Magnet za ljubav”. Aparat je počeo da radi u oktobru, a od 1. decembra sva snimanja magnetnom rezonancom rade se kod nas i od oktobra do sada snimili smo oko 250 dece - kaže dr Jovanović-Privrodski.Edukacija za rad na ovom aparatu je duga i ne može da se meri mesecima, već godinama. Dr Jovanović-Privrodski ističe da deca imaju razvojnu dob i različitu patologiju i osnovna edukacija lekara i tehničara je završena, te se sada tehnički deo snimanja izvodi na ovom aparatu. Lekari ih drugih ustanova dolaze da čitaju nalaze, kao i da edukuju doktore iz Dečje bolnice da čitaju snimke.

- Ranije je u pratnji dece koja su snimana u druge dve ustanove morao da ide tim u kojem su medicinska sestra obučena za reanimaciju, doktor i anesteziolog, jer deca moraju da se uspavaju kako bi mogla da budu snimljena. Snimanje traje od sat do sat i po i mlađa deca ne mogu toliko dugo da budu mirna, a u ovim ustanovama nemaju anesteziologe koji rade s najmlađima - objašnjava dr Jovanović-Privrodski i dodaje kako je dobijanjem ove opreme Dečja bolnica oslobodila i termine u dve zdravstvene ustanove.Prema njenim rečima, magnetna rezonanca je visokosofisticirana metoda, bez koje nema dijagnostike kod pojedinih oboljenja, a ima svoje prednosti i u odnosu na CT, jer je za pacijente jednostavnija i manje agresivna.

- U okviru posebne opreme uz magnet dobili smo inkubator, koji je specijalno napravljen da može da se stavi direktno u aparat. To omogućava snimanja i prevremeno rođene dece, a i za korišćenje ovog inkubatora je obučen kadar. Po tome će Dečja bolnica biti prepoznata, jer jedini u Srbiji i celom regionu imamo ovakav inkubator, koji ide direktno u aparat. Dečja bolnica ima kompletnu dijagnostičku opremu - navela je dr Jovanović-Privrodski i napo-menula kako je u zgradi napravljena i prostorija za pri-premu pacijenata.

Svake godine povrede od petardi

- Apelujemo na roditelje i adolescente da vode računa o upotrebi pirotehnike, jer povrede mogu da budu ozbiljne i dovedu do trajnog invaliditeta. Svake godine imamo imamo decu koja zadobiju ozbiljne i teške povrede - savetuje dr Jovanović-Privrodski.Dečja bolnica je jedina tercijarna ustanova za lečenje dece u Vojvodini i ka njoj gravitira između 300.000 i 400.000 dece od rođenja do 18. godine. Ambulantno se tokom godine pregleda 130.000 dece, na bolničkom lečenju godišnje bude 13.000 mališana, uradi se oko 3.000 operativnih zahvata, a prosečno deca borave u bolnici šest i po dana.

- Imamo tri klinike: za pedijatriju, dečju hirurgiju i dečju rehabilitaciju i habilitaciju, s ukupno 350 postelja. Pošto naši pacijenti ne dolaze sami, već uvek ide s njima bar jedna osoba u pratnji, kroz naše hodnike godišnje prođe od 200.000 do 300.000 ljudi, što je više od pola Novog Sada - kazala je dr Jova-nović-Privrodski.

- Jedini u Srbiji imamo dvadesetčetvoročasovni transport životno ugrožene dece ka nama. Dobili smo od Pokrajinske vlade reanimobil i u bilo koje doba dana ili noći transportna služba s lekarskim timom dovozi decu iz drugih vojvođanskih zdravstvenih centara. Godišnje je to oko 200 dece, i to uglavnom prevremeno rođenih beba - istakla je dr Jovanović-Privrodski.Dečja bolnica od 1980. ima Centar za medicinsku genetiku, koji ima Odeljenje za osobe kod kojih se sumnja na neke od naslednih bolesti, ima i Genetsku laboratoriju za dijagnostiku naslednih bolesti i Genetsko saveto-va-lište u koje dolaz bračni parovi koji planiraju potomstvo, a imaju problem.

- Godišnje 5.000 ljudi prođe kroz genetsko savetovalište, što znači da smo za sve ove godine imali oko 200.000 pacijenta. Jedini se u Vojvodini bavimo prenatalnom dijagnostikom u genetskoj laboratoriji, a jedino mi u Srbiji i regionu radimo preimplantacionu ge-netsku dijagnostiku, gde se pre embriotransfera u postupku vantelesne oplodnje radi ana-liza, kad postoji sumnja na genetske bolesti, što je projekat Pokrajinske vlade - istakla je dr Jovanović-Privrodski.

Roditeljska kuća

Dečja bolnica od 2010. godine ima Roditeljsku kuću, koja predstavlja podršku porodicama, kao i deci oboleloj od malignih bolesti. Dr Jovanović-Privrodski kaže kako je Roditeljska kuća program Pokrajinske vlade, a napravljena je u cilju humanizacije boravka u bolnici i omogućava deci boravak u kući i porodičnom oruženju.

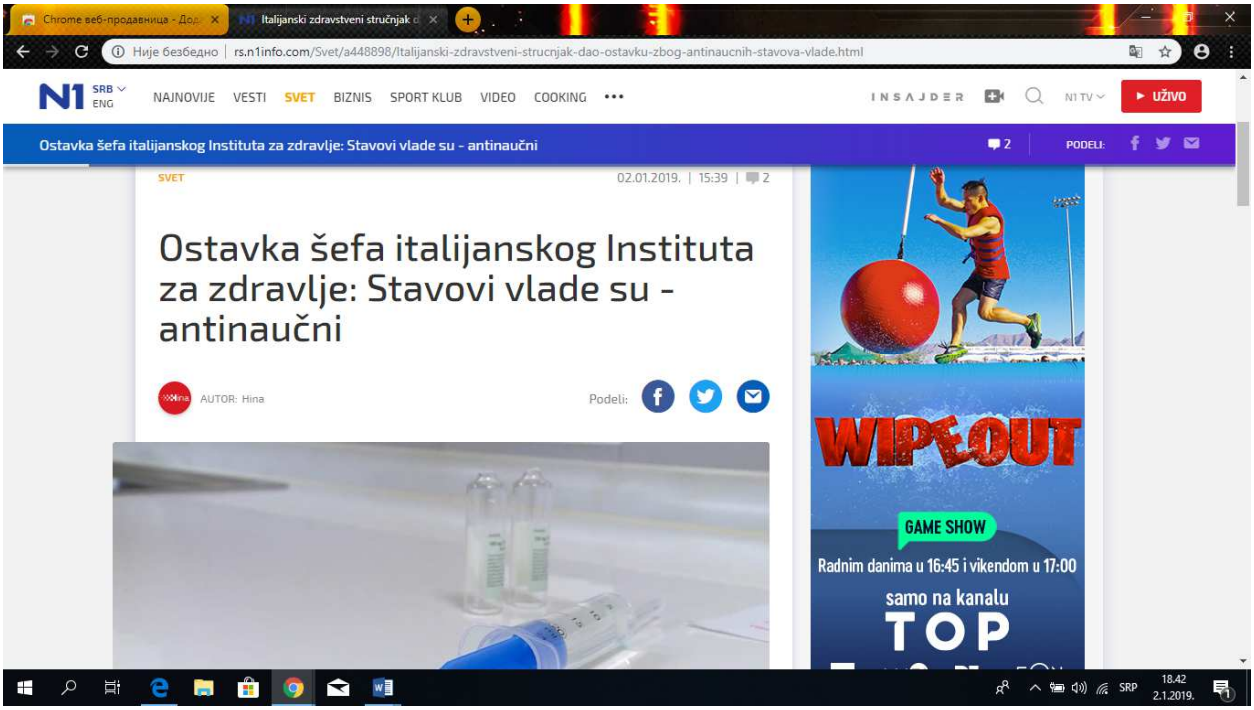

Ostavka šefa italijanskog Instituta za zdravlje: Stavovi vlade su - antinaučni

Predsednik talijanskog Nacionalnog instituta za zdravlje (ISS) Valter Ričardi objasnio je da je sredinom decembra dao ostavku na tu dužnost zbog toga što je populistička vlada podržala otvoreno antinaučnu politiku koja potkopava javno zdravstvo.

U razgovoru za dnevni list Korijere dela sera, profesor Valter Ričardi je ocenio da je koalicija Lige (krajnja desnica) i Pokreta 5 zvezda (M5S), na vlasti od juna 2018, alergična na dokazane činjenice i da podseća na pristup prema nauci američkog predsednika Donalda Trampa.

"Predstavnici vlade su usvojili nenaučno pa i otvoreno antinaučno stajalište o brojnim pitanjima", rekao je. "Kada zamenik premijera kaže da on, koji je otac, misli da ima previše obaveznih, nepotrebnih i opasnih vakcina, to nije samo nenaučno, to je protivnaučno", rekao je o šefu Lige Mateu Salviniju.

"Ponavljati da su migranti nosioci bolesti je neutemeljeno i prisiljava Institut na autocenzuru, kako ne bi protivurečio političkoj liniji", dodao je. Insistiranje vlade na tvrdnji da su fabrike koje recikliraju otpad u energiju zastarele nema nikakvog smisla, ocenio je. Zakon koji je ublažio kriterijume korišćenja kontaminiranog tla za poljoprivredu je "odluka doneta bez procene uticaja na zdravlje".

U maju 2017. je vlada levog centra pri upisu u školu odredila 12 obveznih vakcina, među kojima su vakcina protiv boginja, tetanusa i polia. Stopa vakcinisane dece protiv boginja je pala na 85,3 odsto u 2015. godini, a Svetska zdravstvena organizacija preporučuje 95 odsto.

M5S se pobunio da iza svega stoji korist farmaceutske industrije, a Liga je nastavila sa spornim tvrdnjama o povezanosti vakcina i autizma.

Početkom decembra je koalicija na vlasti šokirala italijansku naučnu zajednicu i otpustila članove odbora stručnjaka zaduženih za savetovanje vlade o zdravstvenoj politici.